

Zašto se mi ljudi žalostimo?

Ostavimo žalost onima, koji neće ništa da znaju o djeci Božjoj.

12. Svibanj

“Blažena što si povjerovala”, kaže Elizabeta našoj Majci. – Povezanost s Bogom, nadnaravni život, sadrži uvijek privlačnu praksu ljudskih kreposti: Marija donosi u kuću svoje rođakinje radost, jer “nosi” Krista. (Brazda, 566)

Ne polažite nikakvu važnost na to kad čujete da neki žele prikazati krepost poniznosti kao ljudski kukavičluk ili kao doživotnu robiju žalosti. Osjećati se kao razbijen čup, koji je sastavljen žicom neprestano je vrelo radosti, jer to znači priznati se malim pred Bogom: kao dijete, kao sin. Ima li većeg veselja od onoga kad čovjek, znajući da je bijedan i slab, zna da je dijete Božje? Zašto se mi ljudi žalostimo? Zato što naš zemaljski život nije u skladu s osobnim očekivanjima, jer iskrsavaju prepreke, koje onemogućavaju ili otežavaju zadovoljavanje naših želja. Svega toga nema ako duša živi u nadnaravnoj stvarnosti Božjeg posinjenja. Ako je Bog za nas, tko će biti protiv nas? I neumorno ponavljam: Ostavimo žalost onima, koji neće ništa da znaju o djeci Božjoj. (Prijatelji Božji, 108)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/dailytext/zasto-se-mi-ljudi-
zalostimo/](https://opusdei.org/hr-hr/dailytext/zasto-se-mi-ljudi-zalostimo/) (30.05.2025.)